

מסורת הש"ס

(א) לעיל ג, (ב) לעיל קכג.
(ג) לעיל מג: קכג.
(ד) ובראש בינה ט"א ס"י מא
איתא דר הוהא, (ה) וזיל
ואמר, (ו) לעיל ק: קא.
(ז) לקמן קמח: בינה ל.
(ח) כס"א: אין מחסין לקד,
(ט) וזיל וכן בשאלמות.
(י) ופער פוס' בינה יד, דיה
בית הלל.

הגהות הב"ח

דאסם לה רירי. ואזמאם. והא דקר
 רע דמפרש ואזיל פיה יפה דלית ליה
 קוים וברקנים: **מתני'**
 האסוק מוקפה הוא וצא לשכב עליו
 לשכב: **לא יגענעו בידו.** משה
 הוא: **אכל מנענעו בנפשו.** בכתפיו
 וטלטול או הזר הוא דלא שמה
 טלטול: **אן שסיה עליו כר או מדין.**
 דגרי דמיה לאקליה לשכיבה מעתה
 דמור כלי עליו: **מכבש.** פרישאל. שמה
 לזוחים ארוכים וכבדים וסודרין גבדים
 על התחתון ומורדין העליון עליו
 וכבשים את הבגדים על ידי יתדות
 שיש עמודים קצוות מוקפים בארבע
 הפיאות את התחתונה והעליונה
 מוקפת בארבע זוויותיה ועולה ויורדת
 בעמודים וכפי מה שהוא וזה
 לכבש מורה ומחזק יחד בנקב
 העמוד ואינה יכולה לעלות: **מסירין.**
 את המכבש שנטול את היעד והוא
 יתיר דהיינו לזרז שבה שנטול את
 הכלים: **אכל לא כובשין.** דהיינו

גליון הש"ס

נח' ייאלץ את ידו
סחטת עין לקמן דף קמח
ע"ל חוס' ד"ה כנעני:
יש"י ד"ה ספסלים וכו'
וסלסן ססס לא חר דאין
ניין סס סס. עין לקמן דף
קמח חס ע"ל חס"י ד"ה
חיס סססס וכו':

הנהגות הגר"א

[א] נח' ושלל נגדו מנדרו
באמרו, ויב יר'ש נגד סדן:

לעזי דש"י

פריש"א, מכבש (לגיהרץ
כגדים).

רבינו חננאל

טעטווע דקמי מעגענע צווישן מידק.
דייק: דאס דאס. לאז עטוה און אלס
בלאזער דען דעם. שאלס צווישן
וואלס צווישן: לאסווי ד' אפוס.
מיס שעלוי: קא דמי כהו. אלס
המיס ד' אמות: אלס זע ווארד זע
אפוס. זע משוס צווישן זע משוס
אשווי גומות: אלס זע ווארד זע
מוסר. אין דרך מתכוין צוקי' וקי'ל
כ"ש: קצור. צען הענטל על
הקרקע (א) אפוסא דלתיא. של מצוי
ליתא היסר: אדורס. מוסיך
שטומיין צוהן פי הפך: שישא. פך:
משפסוס: משפסוס.
ל' מוכחא מילתא לאתחילא כמלמן
דא מוכחא ממש לא הו דלוי עתן
ש' מיס: כסוס דמי למכנס: אכל

תולין פרק עשרים שבת

ההבא פיה יפה והבא פיה
יורי פיה רע דלא דייק ואכיל
קקש שעל המטה. וסתמא
ומגעגועו כדי שיהא לף ורך

הקש שע"ג הסמטה. גריס
קס: הני פלפלי
(ט) צטאלמות דרז אחאי צפרשת
וקשה לר' דהוה ליה לפרש

דאית לה רירי והא דקתני גוסלין מלפני בהמה שפיה רע בחמור דלא דייק ואכיל ונותנין לפני בהמה שפיה יפה בפרה דר"קא ואכלה: **מתני'** ⁶הקש שעל גבי המטה לא יענענו בידו אלא מנענעו בגופו ואם היה מאכל בהמה או שהיה עליו כר או סדין מנענעו בידו ⁷מכבש של בעלי בתים מתרחין אל לא כובשין ושל כובשין לא יע' בו ר' יהודה אומר אם היה מותר מע"ש מתיר את כולו ושוממו: **גמ'** ⁸אמר רב נחמן האי פוגלא מלמעלה למטה שרי מלמטה למעלה אסיר אמר רב אדא בר אבא אמרי כי רב תנינא דלא כרב נחמן הקש שע"ג המטה לא יענענו בידו אבל מנענעו בגופו ואם היה מאכל בהמה או שהיה עליו כר או סדין מנענעו בידו ש"מ ⁹טלמחל מן הצד לא שמיא טלמחל ש"מ אמר רב ¹⁰יהודה הני לפלי מידק חרדא חרדא בכתא דסבינא שרי תרתי אסיר רבא אמר ר' כיון דמשני אפילו טובא נמי ¹¹אמר רב יהודה ימאן דסחי במיא ליגביי נפשיה ברישא והדר ליסליק דילמא אתי לאתווי ד' אמות בכרמלית אי הכי כי קא נחית נמי קא דחי כחו ד' אמות ואסיר יכחו בכרמלית לא גזרו אמר אביי ואיתימא רב יהודה טיט שע"ג גלגלו מקנחו בקרקע ואין מקנחו בכותל אמר רבא מ"ט בכותל לא משום דמיתו כבונה הא בין חקלאה הוא אלא אמר רבא ימקנחו בכותל ואין מקנחו בקרקע דילמא אתי לאשוויי גומות איתמר מר בריה דרבינא אמר אחד זה ואחד זה אסור רב פפא אמר אחד זה ואחד זה מותר למר בריה דרבינא במאי מקנחי ליה מקנחי ליה בקורה ¹²אמר רבא ¹³י' לא ליתבי איניש אפומיה דליחיא דילמא מיגדרא ליה חפץ ואתי לאתויי ואמר רבא ה"ל ליציד איניש כובא ¹⁴דילמא אתי לאשוויי גומות ואמר רבא ¹⁵לא ליהדוק איניש אודרא בפומא דשישא ¹⁶דילמא אתי לידי סחיטה אמר רב כהנא טיט שע"ג בגדו מכסכסו מכפנים ואין מכסכסו מבחוץ מיתבי טיט שע"ג מנעלו מגררו בגב סכין וא' ושעל בגדו מגררו בצפורן ובלבד שלא יכסכם מאי לאו שלא יכסכם כלל לא שלא יכסכם מבחוץ אלא מכפנים א"ר אבהו א"ר אלעזר אמר ר' ינאי מגררין מגעל חדש אבל לא ישן במה

דמוח'ר לכתוש פלפלין ציוס ט
זמן

ממנו של אכן דלא ידענא כמאן הנכחא ואולינן לחומרה
 יביר אחר ממנו הוא דבדר אחר מינו ממנו של ען ממ
 של ען דלא אפרנן הכס היכא ידע מלי קדרה בני ען
 קדרה בני בשולי לפי שמפינן עומנן ויהר מלי אשכ
 דלא הוא הדפנת עטס היינו שמש כח התכלין ואינן מדי
 מתקן מידי דהוא אשכט ואופה ומבשל וגם רוח רעה שורה עליה
 רעה שיהי ככלל פנינן דלא מיקרי פנינן אלא יקות ענין כממ
 נא כ"ל כקוף פ"ב דבינה (ור. ד.) דבדר שאין מתכנין כ"ל גומ
 ב"ל בתרל פירינן (ור. ד.) דגמיס משקחות כחלויס כחלויס
 חוק שלנן: **אורחא** אומיא דיששא. פ"ב ד' ש' שרליס (לענין

קמא.

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

מוסף רע"י

[illegible]

יב נס'ם גארן

טיט שעל בני מעול אימא
חספא דרבא. משכחת לה
בפרק כל הכלים נוטלין
בשבת וזו קנא רבא הוה
קאזיל בריסתא דמחזא
איתחוס מאסניה בטיא,
אתא שמעיה שקל חספא
וקא מכפר ליה.